

ЛОГІСТИЧНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ТРАНСПОРТНИМИ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ

Чортюк Ю.В.

Сумський державний університет, м. Суми

Транспорт поступово трансформується в більш великі інтернаціональні комплекси, які по формі залишаються на якийсь період міжнародними, а по змісту стають єдиною глобальною системою. Таким чином, виникає необхідність пошуку ефективної матеріалізованої системи, яка забезпечує економічні зв'язки між країнами світу.

З ростом обсягів перевезень збільшуються витрати ресурсів на їх забезпечення. З метою їх скорочення розробляються комбіновані види перевезень: почергова доставка вантажу різними видами транспорту до місця призначення.

З огляду на можливості суттєвого підвищення еколого-економічної ефективності функціонування транспортного комплексу ресурсозбереження на сьогодні є одним з основних розділів сучасної економіки природокористування. За рахунок здійснення ресурсозберігаючих трансформацій у транспортному комплексі можна скоротити витрати палива, часу, витрати на утримання складських площ, на утримання рухомого складу підприємств тощо. В цілому комплексний розвиток усіх напрямів ресурсозбереження дасть змогу сформуванню нової ідеології господарювання, що базується на економічному використанні наявної ресурсної бази, оптимальному співвідношенні первинних і вторинних ресурсів та маловідходному виробничому циклі.

В умовах розвитку ринкових відносин для транспортних підприємств основною метою діяльності є якісне обслуговування вантажовласників (споживачів транспортної продукції). Потреба у врахуванні інтересів споживачів транспортної продукції, з одного боку, і прагнення підвищити конкурентноздатність — з іншої, вимагають застосування принципів логістики.

Роль транспорту істотно змінюється з розвитком логістичних систем. У сучасних умовах предмет транспортного обслуговування визначається не інтересами окремого відправника (одержувача), а оптимальним співвідношенням витрат і прибутку в зазначеному циклі виробництва і споживання.

Ключова роль транспортування у логістиці пояснюється не тільки великою питомою вагою транспортних витрат у загальному складі логістичних витрат, але і тим, що без транспортування неможливе саме існування матеріального потоку. Оскільки транспортні операції є безпосереднім вираженням зв'язків між окремими етапами руху ресурсів, ефективність цього процесу великою мірою залежить від способу реалізації переміщення.

Завдання логістики, зокрема еколого-орієнтованої, полягає в тому, щоб організувати процеси переміщення, які у сукупності були б оптимальними для даної сфери і логістичної системи в цілому. Таким чином, логістичне управління матеріальними і супутніми потоками спрямоване на економію всіх видів ресурсів. Чим вищий ресурсний потенціал будь-якої підсистеми, тим більше вона у своїй діяльності повинна орієнтуватися на стратегію логістичної системи.

На думку закордонних спеціалістів, важливою перевагою логістичного управління є підвищення рівня транспортного обслуговування, якого досягають не тільки і не скільки завдяки роботі транспортних підрозділів, стільки завдяки злагодженому виконанню комплексу робіт з постачання, збуту та перевезення продукції. На відміну від старих методів ізольованого управління вантажними перевезеннями та складським господарством, на підприємствах фірм та корпорацій здійснюється перехід до об'єднаного, або скоординованого, управління вантажопотоками. Головною організаційно-економічною перевагою такого управління є забезпечення комплексного обліку усіх витрат на завезення та вивезення вантажів, а не тільки тарифів на перевезення. За експортними оцінками, застосування методів логістики дає змогу зменшити запаси на 30-50% і час руху продукції на 25—45 %.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Легенький Г., А. Новикова. Проблеми розвитку транзитних перевезень та шляхи їх вирішення // Економіка України. — №7—2000.
2. Науменко А.М. Соціально-економічне значення впровадження логістичних систем управління на промисловому підприємстві // Формування ринкових відносин. - №3. - 2003.
3. Пашенко Ю., Давиденко А. Розвиток міжнародного транспортного сполучення України // Економіка України. — 1999. — № 5. — С. 47—55.
4. Пашенко Ю., Давиденко А. Розвиток, модернізація транспортної системи України // Економіка України. — 1998. — № 9. — С. 45—52.
5. Ресурсозбереження та економічний розвиток України: формування механізмів переходу суб'єктів господарювання України до економічного розвитку на базі ресурсозберігаючих технологій: Монографія / За заг. ред. канд. екон. наук, доц. І.М. Сотник. — Суми: ВТД "Університетська книга", 2006. — с. 305-324.
6. Транспорт України: Справочник. — Одеса: Судоходство, 1997. — 140с.
7. Хахлюк А. Україна — транзитна держава // Економіка України. — № 1. — 2001.